

pokračovanie z druhej strany

Nie je náhoda, že v starobylých cirkvách sa pochovávalo práve v záhrade okolo posvätnej budovy, ako na vyjadrenie toho, že na každej Eucharistii sa nejakým spôsobom zúčastňuje zástup tých, ktorí nás predišli. Sú to naši rodičia a starí rodičia, naši krstní otcovia a krstné mamy, sú to katechéti a iní vychovávateľia... Táto odovzdávaná viera, ktorú sme i my prijali: spolu s vierou sa odovzdáva aj spôsob modlitby.

Svätí sú ešte stále tu, nie ďaleko od nás; a ich znázornenia v kostoloch evokujú ten „oblak svedkov“, ktorý nás vždy obkolesuje (porov. Hebr. 12,1). Počuli sme na začiatku biblický úryvok z Listu Hebrejom. Sú svedkami, ktorým sa neklaniam – my sa samozrejme týmto svätým neklaniam –, ale si ich ctíme, a ktorí nás tisícokrakými spôsobmi odkazujú na Ježiša Krista, jediného Pána a Prostredníka medzi Bohom a človekom.

Taký svätý, ktorý by ťa neodkazoval na Ježiša Krista, nie je ani svätým, ani kresťanom. Svätý ti pripomína Ježiša Krista, pretože prešiel cestou života ako kresťan. Svätí nám pripomínajú, že aj náš život, hoci slabý a poznačený hriechom, sa môže rozvinúť do svätosti.

V evanjeliách čítame, že prvým „kanonizovaným“ svätcom bol jeden z lotrov a bol „kanonizovaný“ nie pápežom, ale samým Ježišom. Svätosť je cesta života, stretnutie sa s Ježišom, či už je dlhá alebo krátka, alebo len na okamžik, ale vždy je svedectvom. Svätec, to je svedectvo muža či ženy, niekoho, kto sa stretol s Ježišom a nasledoval ho. Nikdy nie je prineskoru na obrátenie sa k Pánovi, ktorý je dobrý a veľký v láske (porov. Ž 103,8).

Katechizmus vysvetľuje, že svätí <kontemplujú Boha, chvália ho a neprestávajú sa starať o tých, ktorých zanechali na zemi. [...] Ich orodovanie je ich najvyššou službou Božiemu plánu. Môžeme a máme ich prosiť, aby sa prihovárali za nás za celý svet> (KKC, 2683). V Kristovi je tajomná solidarita medzi tými, čo už prešli do iného života a nami, pútnikmi v tomto živote: naši drahí zosnuli sa z neba o nás ďalej starajú. Oni sa modlia sa za nás a my sa modlíme za nich, a my sa modlíme spolu s nimi.

Toto spojenie modlitby medzi nami a svätými, čiže medzi nami a ľuďmi, ktorí došli do plnosti života, toto spojenie v modlitbe zaku-

sujeme už tu, v pozemskom živote: modlíme sa jedni za druhých, prosíme o modlitbu i venujeme modlitbu... Prvý spôsob modlitby za niekoho je hovoriť Bohu o ňom alebo o nej. Ak toto robíme pravidelne, každý deň, naše srdce sa neuzavrie, zostane otvorené bratom. Modliť sa za druhých je prvý spôsob ako ich milovať a núti nás to ku konkrétnej blízkosti. Aj vo chvíľach sporov, spôsob ako rozuzliť konflikt, zmäkčiť ho, je modliť sa za osobu, s ktorou máme spor. A niečo sa s modlitbou zmení. Prvé, čo sa zmení, je moje srdce, môj postoj. Pán to zmení, aby umožnil stretnutie, nové stretnutie na vyhnutie sa tomu, že by sa spor stal vojnou bez konca.

Prvý spôsob ako čeliť úzkostnému času je poprosiť bratov, predovšetkým svätých, aby sa za nás modlili. Meno, ktoré nám bolo dané pri krste, nie je nejakou nálepkou alebo ozdobou! Je to zvyčajne meno Panny Márie, nejakého svätca alebo svätice, ktorí čakajú len na to, aby nám „podali ruku“ a v našom živote nám pomohli získať od Boha milosti, ktoré najviac potrebujeme.

Ak v našom živote skúšky nepresiahli vrchol, ak sme ešte schopní vytrvať, ak napriek všetkému napredujeme s dôverou, možno skôr než výsledkom našich zásluh je to vďaka príhovoru toľkých svätých, niektorých v nebi, iných putujúcich ako my na zemi, ktorí nás ochránili a sprevádzali, pretože všetci vieme, že tu na zemi sú svätí ľudia, muži a ženy, ktorí žijú vo svätosti. Oni to nevedia, ani my to nevieme, ale existujú svätí, svätí v každodennosti, skrytí svätí alebo ako ja rád hovorím, „svätí od vedľajších dverí“, tí, ktorých život sa odvíja spolu s nami, ktorí s nami pracujú, a vedú život svätosti.

Nech je teda požehnaný Ježiš Kristus, jediný Spasiteľ sveta, spolu s týmto nesmiernym výkvetom svätcov a svätíc, ktorí obývajú zem, a ktorí svoj život urobili chválou Boha. Pretože – ako hovorieval sv. Bazil – <pre Ducha Svätého je svätec obzvlášť vhodným príbytkom, pretože sa ponúka, aby prebýval s Bohom a nazýva sa jeho chrámom> (Liber de Spiritu Sancto, 26, 62: PG 32, 184A; porov. KKC, 2684).

(Preklad: Slovenská redakcia VR)

zdroj: vaticannews.va

Farská rodina vychádza z týždňovou pravidelnosťou, pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá.

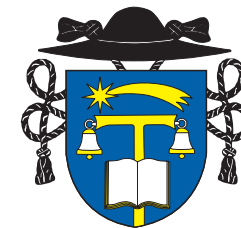
Redakčná rada: ICLic. Jakub Grich (OPraem), Mgr. Martin Schreiner, Mgr. Ing. Marek Puškaš,

Jaroslav Bachleda.

www.rkfarnost.spisskabela.sk mail: fspbela@gmail.com

Kancelária: 052/458 13 86 alebo 0902 591 534

Farská Rodina

Pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá
dobrovoľný príspevok 0,10 €

11. apríl 2021 - 15/2021

JEŽIŠU DÔVERUJEM TI, DOTKNI SA MA.

Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokoj vám!“ Ako to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zardovali, keď videli Pána.

A znova im povedal: „Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.“ Tomáš, jeden z Dvanástich, nazývaný Didymus, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. Ostatní učeníci mu hovorili: „Videli sme Pána.“

Ale on im povedal: „Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevlážim svoj prst do rán po klincoch a nevlážim svoju ruku do jeho boku, neuverím.“

O osem dní boli jeho učeníci zasa vnútri a Tomáš bol s nimi. Prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, stal si doprostred a povedal: „Pokoj vám!“

Potom povedal Tomášovi: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci, ale veriaci!“ Tomáš mu odpovedal: „Pán môj a Boh môj!“

Ježiš mu povedal: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.“

Ježiš urobil pred očami svojich učeníkov ešte mnoho iných znamení, ktoré nie sú zapísané v tejto knihe. Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene. Jn 20, 19-31

Tomáš sa chce dotknúť Pána, aby uveril. Podobne aj my sa chceme dotýkať, mať rukolapné dôkazy, možno až zázraky, aby sme verili. Túžba po dotyku vychádza z ľudskej prirodzenosti. Chceme sa niekoho, niečoho dotknúť a chceme byť niekým, niečím dotknutý. Dnes, v nedeľu Božieho milosrdenstva, sa otvorme dotyku Božieho milosrdenstva. Nie len ja sa chcem dotknúť Pána, ale aj Pán sa chce dotknúť mňa. Jeho túžba dotknúť sa mňa je ešte väčšia, než moja túžba dotknúť sa Jeho. Dovolím mu to? Pozývam ťa, aby si si dnes našiel čas a prečítal si niečo z Denníčka sv. Faustíny Kowalskej, kde sa Ježiš dotýka človeka svojim milosrdenstvom.

Zamyslenia+

Farské oznamy na nasledujúci týždeň

SPIŠSKÁ BELÁ

1. Dnes (11.4.) napoludnie sa na desať minút rozoznejú zvony katolíckych kostolov na Slovensku, aby veriaci pozvali k modlitbe za tých, ktorí zomreli na ochorenie Covid-19 i za všetky ostatné obete pandémie.

2. Dnes popoludní o 15:00 bude eucharistická pobožnosť s modlitbou Korunky k Božiemu milosrdenstvu.

3. Pripomíname možnosť prihlásiť sa na sviatosť birmovania, ktorá je naplánovaná na 13. júna 2021. Na prihlasovanie využite formulár, ktorý je zverejnený na našej farskej stránke: rkfarnosť.spisskabela.sk. Prihlasovať sa môžu žiaci 9. ročníka a starší.

4. **Darovali:** z krstu Aurela Pavláka 50€, z pohrebu † Evy Mazurekovej 100€, z pohrebu † Františka Vaverčáka 200€ na **rekonštrukciu** kostola v Spišskej Belej Bohuznami darcovia 550€. **Všetkým darcom úprimné Pán Boh zaplať!**

KRÍŽOVÁ VES

1. **Darovali:** z pohrebu † Márie Bujňákovej 100€, Bohuznáma darkyňa na kostol 50€. **Všetkým darcom úprimné Pán Boh zaplať!**

PAY by square

Kto by mal záujem prispieť na potreby našej farnosti, prípadne na rekonštrukciu farského kostola, môže tak urobiť aj poukázaním milodaru na náš farský účet. Do poznámky, uveďte: "MILODAR":

IBAN: SK14 0900 0000 0000 9327 6988

Všetkým darcom úprimné Pán Boh zaplať!

MODLIŤ SA V SPOLOČENSTVE SO SVÄTÝMI.

Drahi bratia a sestry, dobrý deň!
Dnes by som sa chcel zastaviť nad súvislosťou medzi modlitbou a spoločnosťou svätých. Totiž keď sa modlíme, nikdy to nerobíme sami: aj keď si to nevedomujeme, sme ponorení do majestátnej rieky orodovania, ktorá nás predchádza a ktorá pokračuje i po nás.
V modlitbách, ktoré nachádzame v Biblii, a ktoré často zaznievajú v liturgii, je stopa dávnych príbehov, podivuhodných oslobodení, deportácií i smutných vyhnanstiev, dojmavých návratov, chvál pri pohľade na nádheru stvorenia... A takto sa tieto hlasy odovzdávajú z generácie na generáciu, v neustálom prelínaní sa medzi osobnou skúsenosťou a skúsenosťou národa a ľudstva, do ktorého patríme. Nikto sa nemôže oddeliť od vlastného príbehu, od dejín vlastného národa, toto dedičstvo si vždy nesieme v našich návykoch a aj v modlitbe.

V modlitbe chvál, obzvlášť v tej, ktorá prýšti zo srdca maličkých a pokorných, je niečo z ozveny spevu Magnificat, ktorý Mária predniesla Bohu pred svojou príbuznou Alžbetou;

alebo zo zvolania starého Simeona, ktorý keď vzal Ježiška do náručia, povedal: «Teraz prepustiš, Pane, svojho služobníka v pokoji podľa svojho slova» (Lk 2,29).

Modlitby sa ako dobro neustále šíria, aj bez odkazov na „sociálnych sieťach“: z nemocničných chodieb, z chvíľ veselých stretnutí ako aj z chvíľ, v ktorých sa v tichu trpí... Bolesť každého je bolesťou všetkých, a šťastie jedného sa vlieva do duše ostatných. Bolesť a šťastie sú súčasťou jediného príbehu: sú to príbehy, ktoré sa stávajú dejinami vlastného života. Tie dejiny sa nám vybavujú vlastnými slovami, ale skúsenosť je rovnaká.

Modlitby sa rodia stále: zakaždým, keď zopneme ruky a otvoríme srdce Bohu, nachádzame sa v spoločnosti svätých, tých bezmenných i tých verejne uznaných, ktorí sa modlia s nami a orodujú za nás ako starší bratia a sestry, ktorí už prešli tým istým životným dobrodružstvom ako my. V Cirkvi niet smútku, ktorý by zostal osamotený, niet slzy, ktorá by zostala v zabudnutí, pretože všetko dýcha a čerpá z jednej spoločnej milosti.

pokračovanie na zadnej strane

LITURGICKÝ PREHĽAD (12.4.– 18.4.)

Rímskokatolícka cirkev, farnosť sv. Antona, opáta a pustovníka, Spišská Belá

PO 12. 4.	Pondelok po 2. veľkonočnej nedeli Féria	Spišská Belá	18:30	† Irma, František Šperka † rod. Zuberecová a Gancarčíková (úmysel z 11.4.)
		Krížová Ves	17:30	† Jozef
UT 13. 4.	Sv. Martina I., pápeža a mučeníka Ľubovoľná spomienka	Spišská Belá	18:30	† Ján, Mária † Vojtech (úmysel z 11.4.)
		Strážky	17:00	† Štefan a Hermína
ST 14. 4.	Streda po 2. veľkonočnej nedeli Féria	Spišská Belá	18:30	† rod. Bachledová † Pavol (úmysel z 18.4.)
		Krížová Ves	17:30	na úmysel
ŠT 15. 4.	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli Féria	Spišská Belá	18:30	† Jarka Slovíková (5. výročie) † Andrej (úmysel z 18.4.)
		Strážky	17:00	ž. Dana s rod.
PIA 16. 4.	Piatok po 2. veľkonočnej nedeli Féria	Spišská Belá	18:30	† Mikuláš a Anna † Janka a Albín
		Krížová Ves	17:30	† Michal s rod.
SO 17. 4.	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli Féria	Spišská Belá	18:30	† Ján ž. Anna (70 rokov)
		Strážky	17:00	† Jozef, Mária, Katarína
NE 18. 4.	TRETIA VEĽKONOČNÁ NEDEĽA	Spišská Belá	10:30	za veriacich † Janka (výročná)
		Krížová Ves	10:00	† Ivan Vokál s rod.

Od štvrtka 1. apríla 2021 je možné navštíviť kostoly za účelom individuálnej duchovnej starostlivosti. Veriaci môžu navštíviť kostoly, ale musia dodržiavať protiepidemiologické opatrenia stanovené vo vyhláske Úradu verejného zdravotníctva SR. **Verejné bohoslužby sú aj naďalej zakázané.** Krsty, sobáše a pohreby je možné sláviť, sú však obmedzené maximálnym počtom 6 účastníkov. Do počtu sa nezapočítavajú osoby, pre ktoré je táto účasť výkonom povolania.